

. 157. on-line setkání skupiny Dr. Hawkinse zaměřené na vzdávání se srozumitelné v CZ a SK jazycích – 30.10.2023

. 30. října/oktobra 2023

Vítáme všechny, kteří právě sledují naše 157. on-line setkání studijní skupiny Dr. Hawkinse.

Už jen tím, že jsme dotřepali svoje kostry na toto setkání, máme šanci, že se na nás něco osmózou nalepí. Tak, jak se to děje v AA nebo v jiných dvanácti krokových skupinách. Naše setkání umožňují postupné posuny z poslouchání do momentů, kdy tzv. trkne – a to naposlouchané je uplatněno v praxi, v situacích, kterými jsme karmicky přitahováni.

Díky našemu každopondělnímu on-line setkávání se, se v naší duchovní práci nacházíme v etapě, kde důrazem není již jenom „vědět“, ale stávat se tím, co se učíme. A to s pomocí naší nepřetržité duchovní zamyšlenosti. Je to mysl, která nás dovede k nemysli. Tím se postupně posouváme do setkání, která jsou více zaměřené na vzdávání se, nebo-li přijímání toho, co je, a – toto vzdávání – je srozumitelně podané ve slovenském či českém jazyce.

Ti posluchači, kteří se připojili nedávno, mohou načerpat vědomosti z našeho archivu on-line setkání na webu hawkins.support.

A jak dopadla výzva k hlasování o příštím osobním setkání ve Střílkách na jaře 2024?

Výsledek byl nerozhodný, tak jsme do Ašramu ve Střílkách nabídli dva termíny a oni vybrali ten dřívější – dubnový.

Termín pro příští setkání ve Střílkách je tedy stanoven na 26.- 28.4. 2024 a předsetkání od večera 25.4.2024. Přihlášky a zálohy se budou přijímat až od ledna příštího roku.

Honza sestříhal sobotní záznam z podzimního osobního setkání, kde Juló hovoří o Pater Nosteru (Otče Náš) v gregoriánském chvalozpěvu a umístil toto video na Hawkins.support do oddílu Naše videa, jako zatím poslední, 14. Video.

A nyní poslední informace:

Ve Střílkách se našel v koupelně snubní prsten. Kdo jej ztratil, nechť se ozve Honzovi na e-mail.

Také dnes bude setkání odrážet to, na co se Juló naladí a bude vhodné pro skupinu říci.

Dnes nepřišly žádné odezvy mailem.

JULO...

Jen ze záznamu...

z B3K12:

Strach. *(překlad originálního textu překladačem DeepL)*

Hlavními oporami ega jsou pýcha (nevědomost), chtění (šířit své pokračování) a strach (ze smrti). Z nich nejpůvodnější je strach, protože zranitelnost ega spočívá v tom, že jeho zdánlivá skutečnost je klamná, a proto podléhá rozčarování.

Nejrozšířenějším vědomým strachem je strach z fyzického přežití, protože tělo je považováno za primární realitu života. Tělo je také důkazem toho, že jsme oddělení, jedineční a individuální, a proto se mysl stává nástrojem, který primárně slouží fyzickému přežití plus jeho doplňkům v podobě pohodlí, postavení a bezpečí. Proto schémata a snahy o zajištění přežití či úspěchu zabírají čas a energii většiny lidí. Ego se se všemi těmito elaboráty ztotožňuje a obavy a obrany se stávají nesčetnými a nekonečnými.

Investice ega mají podobu pýchy a ztotožnění se se systémy přesvědčení, proto je třeba bránit i ty. Výsledkem je hyperalergie vůči nebezpečí, podobně jako u zvířete v divočině. Vše, čeho si vážíme, je třeba bránit, proto nebezpečí číhá všude. Ego je neustále ostražitě vůči každé maličkovosti, urážce nebo narušení svého území. Mysl je paranoidní a kolektivní paranoia může ovládnout celou zemi, jako například Rusko během dlouhé studené války.

Kvůli investicím ega, nesčetným pozicím a falešným identifikacím jsou jeho obavy nekonečné a neustále se šíří. Ustoupí teprve tehdy, když se ztotožnění „já“ s polohami zruší a strachy týkající se fyzického přežití a oddělenosti se zmenší v důsledku úplného odevzdání svého života a přežití Bohu.

Nekonečné každodenní strachy jsou podřazeny pod běžné lidské stavy zvané obavy a úzkost. To je tak rozšířené, že je to přijímáno jako součást „normálního“ bytí. Četné činnosti jsou motivovány snahou uniknout strachu a často se většina životních aktivit stává nevědomě motivovanou strachem. Ježíš Kristus řekl, že strach je poslední, konečná negativita, které je třeba se vzdát.

Buddha před 2 500 lety vyjmenoval základní strachy jako „nemoc, chudoba, stáří a smrt“. Jsou to tedy všechny strachy ze ztráty, které se stávají všudypřítomnými a podbarvují všechny činnosti: ztráta výsad, postavení, titulu, pověsti, vztahů, mládí, majetku, vlivu, moci, lásky, peněz, síly, dovedností, sexuální přitažlivosti, postavení, pohodlí, příležitostí, duševních schopností a dalších.

Obecným trendem strachu je strach ze ztráty majetku, což ve svém důsledku znamená ztrátu potěšení a uspokojení nebo prostředků k přežití. Sebedůvěra je běžnou ochranou proti vícenásobnému strachu a tato schopnost je posilována často

bolestným osvojováním životních dovedností v průběhu událostí.

Společným prvkem většiny strachů je, že vycházejí z iluze, že štěstí je závislé na vnějších faktorech, a proto je zranitelné. Překonání iluze zranitelnosti přináší velkou úlevu a nápravu toho, že je řízeno strachem, takže se život stává vlídným a naplněným spokojeností a lehkým, sebevědomým postojem namísto neustálé ostražitosti.

Přestat se bát je výsledkem poznání, že zdroj štěstí a radosti vychází zevnitř. Vychází z poznání, že jeho zdrojem je radost z vlastní existence, která je nepřetržitá a není závislá na vnějších faktorech. To je výsledkem vzdání se očekávání a požadavků na sebe, svět a ostatní. Myšlenka „mohu být šťastný, jen když vyhraji nebo dostanu, co chci“ je zárukou starostí, úzkosti a neštěstí.

Obavy se odstraňují milostivým přijetím vlastností, které jsou v lidském životě různé, což přináší uvědomění uklidňujícího poznání, že vlastní nepohodlí je sdíleno všemi stejně. To vede k uzdravujícímu soucitu se vším živým. Stát se milujícím přináší konec strachu ze ztráty lásky, neboť láska plodí lásku všude, kam se dostane.

Strach z přežití je odstraněn poznáním, že trvalé přežití člověka je již určeno a zaručeno Já a jeho karmickým dědictvím. Přesný čas smrti byl stanoven již při narození. (Toto tvrzení se testuje jako pravdivé pomocí svalových testů.) Uvědomte si také, že ve vesmíru nejsou možné žádné „náhody“.

Lze také provést jednoduché cvičení zvané „princip jistoty na smrtelné posteli“: Aby se člověk dostal na konec, musel přežít dobu, která byla nutná k tomu, aby se na konec dostal. Uvědomění si Já zcela odstraňuje veškerý strach, protože v tomto stavu je absolutní vědomí nesmrtelnosti – že to, co je skutečnou Realitou člověka, nepodléhá ani zrození ani smrti, natož pak proměnlivosti.

Hlubokou skutečností, která odstraňuje strach z přežití, je uvědomění si, že přežití člověka je ve skutečnosti od okamžiku k okamžiku udržováno Já, které je nekonečně všemocné. Ego/mysl/Já dělá to, co dělá, aby přežilo, protože je pod „dohledem“ a „kontrolou“ Přítomnosti Boha v sobě. Ego si přisvojuje zásluhy za své činnosti a myšlenky udržující život, aniž by si uvědomovalo, že je k tomu vedeno převládajícím vlivem všemocného pole a kontextu života, božského Já.

Život je udržován samotným Zdrojem života, který je neustále přítomen. Důvodem, proč užíváme vitamíny, je to, že kvalita a princip Já posilují přitažlivost toho, co je život podporující, dokud je to vhodné. Když předepsané trvání života skončí, pak Já udržuje existenci života Ducha namísto života těla.

Život sám nepodléhá zániku, ale pouze změně formy. Zdrojem a podstatou života je Bůh, který nepodléhá zániku. Člověk nemůže ztratit svůj zdroj. Smrt je koncem jedné kapitoly z řady příběhů, které nakonec skončí teprve tehdy, když se ego-autor odevzdá svému zdroji.

Já je jako vnitřní babička, která dohlíží na dítě, aby si nezapomnělo vzít pláštěnku nebo nezapomnělo poslat šek na nájem. Bůh není zlověstný, ale milující.

Obavy vznikají z představivosti. Při zkoumání zjistíme, že většina životních činností v podstatě souvisí se zajištěním fyzického přežití pomocí sofistikovaných technik, jako je vzdělání, zdraví, úspěch, majetek, domy, auta, peníze a postavení. Souhrn těchto snah se stává nekonečným otroctvím a zdrojem neustálé úzkosti.

Lidé, kteří prožili mimotělní zkušenost nebo zkušenost blízkou smrti, vzpomínají na překvapení z hlubokého pocitu svobody a míru, které provázejí ztrátu stále přítomné existenciální úzkosti z existence fyzického těla. Ke stejnému osvobození od úzkosti z přežití dochází po dosažení úrovně vědomí 600. Na této úrovni přestává ztotožnění sebe sama s tělem a tělo se stává svědkem naprosté autonomie.

Obavy, které je třeba překonat, se týkají sebevymezení ega s pozicemi, identifikacemi a tělesností. Po jejich překonání ego čelí smrti iluze, že jeho domnělá identita je zdrojem jeho existence. Jedinou skutečnou smrtí, kterou je možné zažít, je odevzdání iluze, že člověk je autorem své vlastní existence, Bohu, který je ve skutečnosti zkušenostně neznámý a nepoznatelný, dokud nedojde k této poslední události.

Ego se obává ztráty vědomé existence a jeho konečné odevzdání znamená čelit „velkému neznámu“. Poslední krok proto vyžaduje velkou odvahu, víru a přesvědčení o pravdě velkých učitelů. Jádro ega se pak zříká božské milosti a zjevení, které zajišťuje, vymaže poslední zbytky strachu, protože jeho zdroj byl odstraněn.

HONZA

Informace k on-line, i osobním, setkáním a ke stránkám hawkins.support od Honzy.

Pokud zatím nedostáváte emailem avíza o nadcházejících událostech a chcete tyto emaily dostávat, napište mi na: jan.macto@gmail.com.

Na stejný email můžete psát i odezvy a dotazy.

Honza sestříhal sobotní záznam z podzimního osobního setkání, kde Julio hovoří o Pater Nosteru (Otče Náš) v gregoriánském chvalozpěvu a umístil toto video na Hawkins.support do oddílu Naše videa, jako zatím poslední, 14. Video.

A poslední informace:

Ve Střílkách se našel v koupelně snubní prsten. Kdo jej ztratil, nechť se ozve Honzovi na e-mail.

Doplnění k minulému setkání a na věci, které se týkají studijní skupiny DRH.

FRANTIŠEK:

Otázky a odpovědi na cokoliv – pro lepší uchopení učení DRH.

Od Františka:

Přátelé, děkujeme, že máme opět příležitost být ve skupině stejně zaměřených a osmózou obdarovávat naše kamarádská těla.

Dovolujeme si tím častěji uvědomovat, že podléháme jen tomu, co uchováváme v mysli. A jak jsme si řekli, na co vrháme pohledy a komentáře, tedy to co chceme, ale i nechceme, to potom intenzivněji chytáme. Je na nás kolik pozornosti věnujeme vzcházejícímu obsahu.

Aktuálně očekáváme památku zesnulých nebo dušičky, které bývají spojené s vyobrazováním různých forem mrtvol, koster či hrůzostrašných mátoh. Tímto pravidelným opakováním se vyorávána brázda, která zvyšuje potencialitu k tomu, aby se to mohlo projevit ve hmotě například opravdovými mrtvolami z války.

Nic není dobré ani zlé, jen myšlenky skrze naše stanoviska to dělají takým, tedy záleží na tom, kde uděláme čáru a rozdělíme dobro od zla, což je vlastně dualita. Zde je nutné si odkrýt, že některé názory či stanoviska jsme nakoupily jako děti od svých rodičů, kteří nás vychovali, jak nejlépe uměli a rovněž také v předcházejících epizodách života. Tedy, když jsme se všemi myšlenkami v pokoji a klidu, tak ty věci, jakože venku, jsou také v pokoji a klidu.

Jak to udělat?

Objednáváme si, nejlépe 2x denně, láskyplné myšlenky, které nás opantávají k vidění nevinnosti, podmaňují k projevování laskavosti a účasti na soucitu.

Ukázalo se, že velmi účinným pomocníkem je pokorné uvědomování si vlastních nedostatků a nevědomostí. Každý, tedy i já, dělá vždy to nejlepší, co umí a čeho je schopný. Jinak řečeno tímto vlastně uznáváme JáBytí v nás i všech osob kolem nás.

A dáváme pozor, abychom v životě jednali oddaně bezúhonně, tedy nekonali ve svém životě s energiemi pod úrovní 200. Zde je vhodné si připomenout, že nemusíme sledovat světové panoramatické zprávy, protože jsou to vlastně pohádky, které byli vytvořeny pro ty, kteří nevolí mít pokoj a klid.

Vhodné je opakovat si jakoukoliv jednu modrou větu, kterou si týdny, měsíce či snad roky oddaně říkáme na všechno, co nás v životě potkává. Může to být věta, která minule rezonovala:

„Moje skutečnost je dokonalá vyrovnanost a souladná souhra.“

Či snad věty o myšlenkách, které jsme dneska věnovali velkou část setkání:

„Myšlenky naskakují oproti nemyšlenkovitosti.“

„Nerozvíjím témy k myšlenkování!“ ke kterým mám ponuky od své mysli nebo co slyšíme z okolí. Říkám si „Děkuji za pozvání, nepřímám!“ A komu to říkám? Říkám to sobě a to těm svým myšlenkám...tedy říkám si: „Děkuji za pozvání, nepřímám, už ti nenaletím ego-macíku!“

Takto pomalu zlehka obměkčujeme naše zaryté stanoviska a postupně uvolňujeme překážky k pokoji a klidu v nás, tedy představy a koncepty v nás. Jednoduše řečeno přestáváme šťúrat myšlenkovitostí do pozorovaných věcí a dovolujeme věcem být tím, čím jsou. Vlastně umožňujeme jiným, aby byli tím čím jsou a nesnažíme se je měnit. Jinak řečeno máme ochotu vzdát se své vůle, čímž se spojujeme s duchovní vůlí JáBytí. Tedy vzdáváme se všech emocí a pocitů, protože z nich neustále džusuje náš ego-macík. Důvodem proč většinu věcí děláme je ze strachu z nemoci, z chudoby, ze stáří či ze mrti, tedy z naší milné zdánlivosti vnímání. Při trošce pozornosti můžeme vidět, že každá emoce je sama o sobě její vlastní odměnou.

Upouštíme od stanovisek, ale ne proto, že jsou správné nebo nesprávné. Ale upouštíme od všech stanovisek, protože vidíme ve všem nevinnost, což je náš záměr. A to nás dovede do stavu, kde je více pokoje a klidu.

Minule jsme si řekli, jak můžeme jednat s bolestí. Je důležité nenazývat to jako bolest, ale třeba jako proud řeky. Tedy pokud plaveme v řece a nedoláváme proudu řeky, tak ani nemůžeme zakoušet, jak velký je proud řeky.

Boha nacházíme skrze jednoduchost.

Děkujeme ti ó pane za tvoji Boží přítomnost, která se projevuje jako pokoj, ticho a existence.

Děkujeme za vše Bohu a jsme vděční JáBytí.

KONEC – po vyčerpání témat neoficiální části.

Bezplatné připojování se zůstává zachováno, pokud příspěvky postačují na krytí výdajů.

Družstvo Evoluce, které tyto aktivity zastřešuje, je financováno jen z darů.

Za minulý týden bylo darováno 250 Kč. Děkujeme za finanční podporu.

Nabízíme záznam celého on-line setkání:

Zvukový záznam v MP3:

https://drive.google.com/file/d/1mHqDbL_w1ErLYBdQPM2oth6dkIpMkqa1/view?usp=sharing